

Punkt, og det er den Maade, hvorpaa den høitærede Krigsminister har talt om Valget af Officere. Jeg troer ikke, at den Maade var heldig, hvorpaa han sammenlignede den ministerielle Ansvarlighed i Spørgsmaal af den Natur med den ministerielle Ansvarlighed i det Hele, som er traadt istedetfor Collegiernes. Jeg troer ingenlunde, at det, da vi indførte Ministerierne istedetfor Collegierne, var for at skabe Eenhed i Spørgsmaal af den Natur, men navnlig for i Administrationen at tilveiebringe Betingelserne for en rask og fast Beslutning og for Sikkerhed og Eenhed i Udførelsen. Netop i Forhold af denne Natur troer jeg rigtignok, at den kammeratlige Virksomhed, det vil sige, at flere af dem, der kjende de Bedkommende og vide at statte deres personlige Egenstaber, deeltage i Valget, vil være en større Betyngelse end det Ansvar, der ligger hos Ministeren, idet han skal træffe Valget. Jeg skulde meget ønske, om man i denne Retning kunde nærme sig mere til Forsvarscommissionens Forslag, ligesom det ogsaa allerede er bemærket af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Ernst), at man i Lovforslaget om Marinens Organisation er gaaet ind paa denne Tanke.

Krigsministeren: Det er en meget vigtig Tvivl, som den ærede Taler har fremsat, nemlig, om den korte Uddannelse, som er foreslået her, kan give os paalidelige Tropper. At en Uddannelse paa 7 Maanedes skulde give en ligesaa dygtig Soldat som en Uddannelse paa flere Aar, kan jeg naturligvis ikke paastaa, men den korte Uddannelse har dog den Fordeel, at Manden ikke trættes; han bringer Lyst og Friskhed med til sin Gjerning, og han faaer ikke Tid til at blive led af den; han lærer i den Tid, hvad der er nødvendigt, og han sløves ikke. Derefter gaaer han hjem, og naar man kalder ham ind igjen, er han igjen frisk. Det er de Fordele, som maae være forbundne med den korte Uddannelse. Jeg troer, at Hovedvanskeligheden i Frankrig, den Banse- lighed, der stiller sig imod Indførelsen af den almindelige Bærnepligt i den Forstand, hvori den her er bleven omtalt, ligger netop deri, at man nu i Frankrig forlanger en langt læn-

gere Tjenestetid. Man forlanger nu af dem, der udskrives til Tjeneste i Hæren, en Tjenestetid af 4 til 5 Aar — jeg tvivler paa, at man vil gaae ned under 4 Aar. Det er Banse- ligheden, thi den almindelige Bærnepligt eksisterer forresten i Principet i Frankrig, og, at Folk have frikjøbt sig flere Gange, forhindrer ikke, at de dog kunne blive kaldte til Fanerne i Krigstid. Men det er den længere Garni- sonstjenestetid, man frygter, og jeg føler mig overbevist om, at, hvis man i Frankrig kunde foreslaae en Ordning som denne, vilde de Betænkkeligheder, der nu stille sig imod Indførelsen af en saadan almindelig Bærnepligt, forsvinde, men det er ligesom, at en stor militair Magt ikke kan lade sig nøie med Tropper, uddannede saaledes, som vi foreslaae at uddanne vore Tropper. Det Charakteristiske ved dette Forslag og ved Forsvarscommissionens Forslag, det, som bør være det Betegnende i vort Forsvarsvæsen, er, at det er et Forsvarsvæsen. En stor militair Magt maa ordne sine Troppes afdelinger ganske anderledes, thi de ere bestemte for langt udgaaende Operationer; de skulde fjernes langt fra deres Hjemstavn. Det er som et Skib, der skal paa en lang Reise og derfor maa udrustes langt anderledes end et Skib, der skal paa korte Reiser; man maa have alle Fornødenheder indenfor sit Dækk, man maa kunne erstatte alle de Tab, der flyde af et langt Felttog, uden at behøve at ty til Hjælp. Det er den Fordeel, vi have, at vi kunne organisere vort Forsvarsvæsen paa en langt bestednere Maade, fordi vi ere nær ved vore Hjælpemidler, og fordi vi forsvare vor Arne. Jeg troer derfor, at den Betænk- lighed, som den ærede Taler har udtalt, om den vel ikke er ganske ugrundet, dog ikke har den Betydning hos os, som den vilde have hos en stor militair Magt. Ganste vist støtter dette hele Forslag sig til den Forudsætning, at det vil fremkalde en frigerst Aand hos Folket, at vi ville paa forskjellig Maade forberede os for Krigens Haandværk, det, troer jeg, vil være Følgen af dette Forslags Bedtagelse. Vi savne nu mange af Forudsætningerne for, at et Forsvarsvæsen som det, her er paataent, kan komme til sin fulde Udvikling, men jeg troer, at disse Forudsætninger ville komme tilstede,